

Verneplan for skog

Tilråding om utvidelse av Mælslia naturreservat

i Tinn kommune

Eldre furuskog med dødved øverst i lia

Foto: Sigve Reiso BioFokus

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark

August 2021

Innhold

1. Forslag	3
2. Hjemmelsgrunnlag	3
3. Verneverdier	4
4. Andre interesser	5
5. Trusler mot verneverdiene	5
6. Saksbehandling	5
7. Viktige endringer under behandlingen av verneplanen	6
8. Forvaltning, økonomiske og administrative konsekvenser.	6
9. Lokal og sentral høring	6
9.1. Merknader ved lokal og sentral høring	7
9.2. Statsforvalterens kommentarer til høringen og tilråding	11

Vedlegg:

1. Forslag til forskrift for Mælslia naturreservat.....13

Kart over Mælslia naturreservat ligger som eget vedlegg.

1. Forslag

Statsforvalteren legger med dette fram forslag om vern i medhold av naturmangfoldloven på privat grunn i Tinn kommune i Vestfold og Telemark fylke. Tilrådingen omfatter utvidelse av Mælslia naturreservat. Forslaget til vern er basert på ordningen med frivillig vern av skog.

Området som foreslås utvidet er:

Navn	Gnr./bnr.	Kommune	Areal i daa	Verneverdi
Mælslia naturreservat	108/2, 109/1, 111/1, 111/2, 111/3, 114/1, 114/4, 115/2, 115/3	Tinn	2201 (utvidelsen)	Nasjonalt viktig (***)

2. Hjemmelsgrunnlag

Området foreslås vernet som naturreservat i medhold av lov av 19. juni 2009 nr.100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven). I loven er det gitt hjemmel for opprettelse av ulike vernekategorier i §§ 35 til 39. Generelle mål for områdevern følger av naturmangfoldlovens § 33. Formålet med det enkelte verneområdet må imidlertid beskrives konkret og knyttes opp mot vilkårene som gjelder for den enkelte vernekategori i §§ 36 og 37. Naturreservat er det strengeste vernet etter naturmangfoldloven.

Vedtak om opprettelse av naturreservater treffes av Kongen i statsråd etter naturmangfoldlovens § 37, som lyder slik:

- ” Som naturreservat kan vernes områder som*
- a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,*
 - b) representerer en bestemt type natur,*
 - c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,*
 - d) utgjør en spesiell geologisk forekomst eller*
 - e) har særskilt naturvitenskapelig verdi.*

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettingstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettingstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for bevaring av det biologiske mangfold, skal det samtidig med vernevedtaket legges fram et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk kompensasjon til private som bidrar til områdets skjøtsel.”

Vurdering i forhold til naturmangfoldlovens kap. II

Med hensyn til kunnskapsgrunnlaget (jf. § 8 i nml.), så foreligger det god dokumentasjon av naturtyper i området, jf. omtalen i kap. 3 Verneverdier. Restriksjonene på inngrep og tiltak som innføres med verneforskriftene vil beskytte verneverdiene, og den bruken som tillates videreført vil etter vår vurdering ha liten negativ virkning på dem. Effekten av vernet på verneverdiene og naturmangfoldet vil således være positiv. Prinsippene i §§ 9-12 framstår dermed ikke som relevante i saka.

3. Verneverdier

Et vern av det foreslåtte området (utvidelsen) vil sikre arealer med til dels store verneverdier, jf. også formålsbeskrivelsene nedenfor. Området gis regional/nasjonal (**(*)) verneverdi basert på tidligere kartlegging av området, jf rapport fra BioFokus (*BioFokus*, http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2007_Miland.pdf). Utvidelsen vurderes som en viktig og arronderingsmessig god utvidelse av eksisterende naturreservat.

Floraen tyder på baserike forhold og store deler av arealet er definert som kalkskog av typen mineralrik furuskog. Lengst øst finnes mer grunnlendt kalkskog av klassisk utforming. På tykkere morenejord nederst i lia dominerer gran, med stort innslag av osp, gråor og hasselkratt.

Det er påvist et knippe rødlistede vedboende sopp, alle i kategorien nær truet (NT); brun hvitkjuke *Antrodia albobrunnea*, ospehvitkjuke *Antrodia pulvinascens*, furuplett *Chaetoderma luna*, rosenkjuke *Fomitopsis rosea*, taigapiggskinn *Odonticum romellii*, svartsonekjuke *Phellinus nigrolimitatus*, *Sistotrema alboluteum* og *Skeletocutis kuehneri*. Mangfoldet knyttet til død ved av løv er bedre, med enkelte høyt rødlistede arter som piggskorpe *Dentipellis fragilis* (VU) og lys hårkjuke *Coriolopsis trogii* (EN). I tillegg til flere nærings- og varmekrevende karplanter har områdets mineralrike grunn et svært godt potensial for en rekke krevende markboende kalksopper, insekter og fugl. Det er innenfor området registrert gråspett *Picus canus* (NT).

Området oppfyller flere kriterier påpekt i mangelanalysen for skogvern (Framstad et. al 2017). Av de generelle manglende oppfyller området manglene «rike skogtyper» og «lavereliggende skog» på store deler av arealet. Av regionale mangler oppfyller store deler av arealet naturtypene «rik lågurtskog» og «boreal løvskog». Utvidelsen er isolert sett vurdert til sterk regionalt verneverdig (**(*)). Positivt er store areal med rik flora og forekomsten av produktiv, virkesrik lavlandsfuruskog og dødvedrike ospesuksesjoner. Sammen med Mælslia naturreservat, dannes et stort, variert og rikt gammelskogsområde med nasjonal verneverdi (***)).

Formål med fredningen

Formålet med naturreservatet er å verne et område som har særlig betydning for biologisk mangfold på grunn av store og artsrike områder med gammel skog på kalkrikt grunnfjell.

Området har særskilt naturvitenskapelig verdi som referanseområde for urterik barskog med betydelig innslag av død ved og mosaikkpreget blandingsskog i mellomboreal og boreal sone. Området har forekomst av flere sjeldne og trua arter av lav og vedboende sopp.

Etter Statsforvalterens vurdering tilfredsstillende utvidelsen kravene som naturmangfoldlovens § 37 setter for områder som kan vernes som naturreservat.

4. Andre interesser

Planstatus for området

Arealene er avsatt til LNF-område i kommuneplanens arealdel.

5. Trusler mot verneverdiene

Skogsdrift vil være en trussel for verneverdiene. Ferdsel og beiting anses ikke å være noe trussel i området i dag. Det er lite ferdsel og det er ikke beitedyr i området.

6. Saksbehandling

Bakgrunn

Meld. St. 14 (2015 – 2016) *Natur for livet* legger opp til en videreføring av det langsiktige arbeidet med skogvern, herunder økt frivillig skogvern. Under behandlingen av meldingen ba Stortinget regjeringen sette mål om vern av både offentlig eid skog og frivillig vern av privateid skog til 10 % av skogarealet i landet. Naturfaglige evalueringer som ligger til grunn for prioriteringene i skogvernarbeidet er «*Evaluering av skogvernet i Norge*», NINA rapport 54/2002 og «*Naturfaglig evaluering av norske verneområder*», NINA rapport 535/2010.

Ved frivillig skogvern gir grunneierne statsforvalterne tilbud om vern av aktuelle områder. Det blir foretatt naturfaglige registreringer og utarbeidet skogtakster for de områdene der det er behov for det. På grunnlag av tilbud og de naturfaglige registreringene utarbeider Statsforvalteren forslag til avgrensning av verneområdet. På grunnlag av tilbud og mal for verneforskrift for naturreservater utarbeider statsforvalteren forslag til verneforskrift som blir oversendt grunneierne for kommentarer. Miljødirektoratet oppnevner en skogsakkyndig som får i mandat å forhandle med grunneierne eller grunneierens representant. Ved enighet blir det utarbeidet avtale der erstatningssum, forslag til verneforskrift og avgrensning av verneområdet blir avklart.

Det vanlige er at når staten og grunneier er enige om disse punktene vil området gjennomgå vanlig saksbehandling i tråd med naturmangfoldloven. Etter avtale med grunneier kan melding og høring av verneforslag likevel gjennomføres før avtale er signert. Fra avtaletidspunkt og fram til vernevedtak gjelder en vederlagsordning. Utbetaling av erstatningsbeløp skjer når vernevedtak er fattet.

Konkret om området

Tilbud om frivillig vern ved utvidelse av Mælslia naturreservat ble mottatt fra private grunneiere den 11.3.2020. Statskog og Miljødirektoratet er også grunneiere i området. Forhandlinger om erstatning er ikke fullført og tilrådingen oversendes derfor med forbehold om at det vil bli inngått avtale mellom partene.

Meldingsfasen

Formell oppstart på verneplanarbeidet ble meldt 11. juni 2020. Innkomne merknader ble nærmere kommentert i høringsdokumentet.

Høringsfasen

I samsvar med naturmangfoldloven og saksbehandlingsreglene til denne om opprettelse av verneområder, jf. veileder M 481 | 2016 fra Miljødirektoratet, sendte Statsforvalteren forslaget til vern ut på høring den 19. februar med frist 14. april 2021. Det ble foretatt en felles lokal og sentral høring. Ved fristens utløp var det kommet inn en uttalelse til lokal høring og seks uttalelser til sentral høring, som omtaler Mælslia.

Videre saksgang

Statsforvalteren sender nå, på bakgrunn av høringsdokumentet og innkomne uttalelser, tilråding om vern til Miljødirektoratet. Det vises til forbehold nevnt over.

Miljødirektoratet fremmer så saken for Klima- og miljødepartementet som deretter vil forberede saken og legge fram forslag om vernevedtak for Kongen i statsråd. Etter vernevedtak ved kgl.res. vil erstatningen i tråd med avtalen bli utbetalt av Miljødirektoratet. Statsforvalteren får deretter vanligvis i oppdrag å bekjentgjøre vedtaket og sørge for at naturreservatet blir forsvarlig merket og skiltet. Dette gjøres normalt av jordskifteretten som etter begjæring fra Statsforvalteren oppretter sak om grensegang for området.

7. Viktige endringer under behandlingen av verneplanen

Det foreslås mindre endring av vernegensa etter høring. Arealet i forskriften er redusert fra 4277 dekar (totalareal) til 4272 dekar. Skogteigen på oversiden av veien i nord er tatt ut av verneplanen etter innspill fra Tinn kommune. Det er også lagt inn en traktorvei i vernekartet etter innspill fra kommunen. Nordlig grense er lagt ca. 10 meter inn fra veien. Endringene er markert i forslaget til vernekart.

Etter innspill fra grunneier med gbnr. 115/2 er det tatt inn en bestemmelse i verneforskriften, da det er behov for å grave ned en slange for å sikre tilgang til en brønn som står ca. 50 meter inn i foreslåtte naturreservat. Foreslåtte endringer i verneforskriften står i kursiv.

8. Forvaltning, økonomiske og administrative konsekvenser

Det er etter Statsforvalterens vurdering ikke behov for forvaltningsplan for det nye reservatet. Vi anser oppsynsbehovet for å være lite.

9. Lokal og sentral høring

Verneplanen ble sendt på lokal høring til grunneierne, Tinn kommune, til Vestfold og Telemark fylkeskommune, samt til følgende berørte brukerorganisasjoner, regionale statlige etater, næringsinteresser og lokale interesseorganisasjoner: Tinn skogeierlag, Hovin skogeigarlag, Tinn Bondelag, Tinn JFF, Tinn lokallag av NSB, Tinn og Rjukan turlag, Tinn Energi, Midt Telemark Energi, Vest- Telemark kraftlag AS, Forum for natur og friluftsliv i Telemark, Grenland friluftsråd, Naturvernforbundet i Telemark, NJFF Telemark, NOF Telemark, Telemark Turistforening, Telemark Orienteringskrets, Statens Vegvesen Region sør, Skagerak Nett AS, Skagerak Energi AS, Telenor Servicesenter for nettutbygging, Telemark Bonde- og Småbrukarlag, Telemark Bondelag, Telemark Botaniske Forening, Telemark Sau og Geit.

Verneplanen ble sendt på sentral høring til:

AVINOR AS, Bane NOR SF, Den Norske Turistforening, Direktoratet for kulturminneforvaltning, Direktoratet for mineralforvaltning, Forsvarsbygg, Friluftsrådernes Landsforbund, Institutt for biovitenskap - Universitetet i Oslo, Kommunenes sentralforbund, Landbruksdirektoratet, Luftfartstilsynet, Natur og Ungdom, Naturvernforbundet, NHO Reiseliv, Norges Bondelag, Norges Geologiske Undersøkelser, Norges Handikapforbund, Norges Idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité, Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norges Luftsportsforbund, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, Norges Miljøvernforbund, Norges Orienteringsforbund, Norges vassdrags- og energidirektorat, Norsk Biologforening, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norsk Botanisk Forening, Norsk Friluftsliv, Norsk institutt for bioøkonomi, Norsk institutt for naturforskning, Norsk Organisasjon for terrengsykling, Norsk Orkideforening, Norsk Ornitologisk Forening, Norsk Sau og Geit, Norsk Zoologisk Forening, NORSKOG, NSB hovedadm., NTNU Fakultetet for naturvitenskap og teknologi, NTNU Ringve botaniske have, NTNU Vitenskapsmuseet, SABIMA, Språkrådet, Statens Kartverk, Statkraft SF, Statnett SF, Universitetets naturhistoriske museer og botanisk hage, Vegdirektoratet og WWF-Norge.

9.1. Merknader ved lokal og sentral høring

Riksantikvaren (brev av 22.2. 2019): «Vi viser til høyring av verneplan for vern av skog i kommunane Kviteseid, Tokke, Tinn, Seljord og Hjartdal.

Riksantikvaren minner om at Fylkeskommunen, som og er på høyringslista, er høyringspart for kulturhistoriske interesser i slike saker.

Vi viser til kulturminneforvaltninga i fylkeskommunen og handsamar derfor ikkje saka.»

BaneNor (brev av 23.3.2021): «Områdene berører ikke jernbanens interesser og vi har derfor ingen merknader.»

Norges vassdrags- og energidirektorat (brev av 8.4.2021):

«Statnett SF har uttalt seg under oppstartmeldingen av verneplan for områdene. Selskapet har kun merknader til Bandaksliane og Lynglifjellet (utvidelse). Statnett har et kraftanlegg på 420 kV som går igjennom området.

Så langt NVE kjenner til er det ingen konflikter knyttet til vern av Heddedalane (utvidelse) og Vasstveitåsan.

Bandaksliane og Lynglifjellet (utvidelse)

NVE gjør oppmerksom på at Statnett er berørt ved at verneområdet er foreslått lagt over det klausulerte ryddebeltet for skog/byggeforbudsbeltet til 420 kV – transmisjonsnettledningen mellom Holen og Rød transformatorstasjoner. Klausuleringsbeltet til ledningen er 40 meter bredt, 20 meter til hver side for senter av ledningen.

Statnett har uttalt seg under oppstartmeldingen av verneprosessen. NVE støtter Statnett sin uttalelse til verneforslaget. Vi er positive til at standardbestemmelser for nettanlegg er tatt inn i verneforskriften. På den måten mener NVE at Statnetts merknader om drift, vedlikehold, oppgradering og fornyelse er ivaretatt gjennom forskriftene i § 4 Generelle unntak fra vernebestemmelsene. Tilsvarende mener vi at Statnetts bemerkninger om motorisert ferdsel er ivaretatt gjennom forskriftene i § 6 Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene. Her kommer

det frem at Statnett kan utnytte seg av kartlagte traseer slik som vedtatt i kongelig resolusjon av 23.06.2020, saksnr. 19/3624.

Etter motorferdselloven har nettselskapene etter § 4 en generell dispensasjon til motorisert ferdsel, inkludert helikopter, i utmark. NVE ber Statsforvalteren konkretisere at arbeid med drone og helikopter, herunder landing, også gis et generelt unntak fra ferdselsbestemmelenes i verneforskriftens § 6 da dette er aktiviteter som ikke er i konflikt med verneformålet for skogområdet.

Bjørgefjell

NVE gjør oppmerksom på at en 22 kV kraftlinje tilhørende Vest-Telemark Kraftlag Nett grenser til/går gjennom området. Vi kjenner ikke til fremtidige nettanleggplaner i området, så der er viktig at Vest- Telemark Kraftlag Nett blir orientert om verneforslaget slik at de kan uttale seg om standardbestemmelsene er tilstrekkelig for å dekke deres behov nå og i fremtiden.

Dalåsen

NVE gjør oppmerksom på at en 145 kV kraftlinje tilhørende Lede går gjennom området. Så langt vi kjenner til er det ingen nettanleggplaner i området. Vi forutsetter at Lede uttaler seg ifm. høringsrunden.

Mælslia (utvidelse)

NVE gjør oppmerksom på at foreslått vernegrense ligger nært eller inntil en 22 kV kraftlinje tilhørende Stannum.

Så langt vi kjenner til planlegger Stannum en oppgradering av transformatorstasjonen Mæl i 2022. Distribusjonsnettet som grenser til utvidelsen av vernet er knyttet til denne transformatorstasjonen. Oppgraderingen vil i utgangspunktet ikke påvirke det foreslåtte verneområde. Det er likevel viktig at Stannum er orientert om verneforslaget i tilfelle det skulle oppstå endringer i planene. NVE forutsetter at nettselskapet uttaler seg om hvorvidt standardbestemmelsene er tilstrekkelig ifm. denne oppgraderingen eller andre fremtidige planer.»

Tinn kommune (brev av 12.4.2021):

«Vi viser til motteke høyringsbrev og ønskjer med dette å kome med nokre merknadar og presiseringar knytt til dei to områda i Tinn kommune som er foreslått verna.

Mælslia (utviding)

Skogressursar:

Som peika på tidlegare gjev tabellen i verneplanen sterkt villeiande opplysningar om tilvekst da dei er basert på berekna tilveksttal pr dekar pr eigedom, og deretter summert til beskjedne 2,48 m3. Viss ein legg til grunn tilvekst pr dekar pr eigedom, multipliserer dette med dekar pr eigedom og summerer alle eigedomane, blir årleg tilvekst for den privateigde skogen med 544 dekar produktivt areal 241 m3 pr år. Dette gjeld dei privateigde skogteigane. I tillegg har Miljødirektoratet ca 1100 dekar og Statskog SF ca 550 dekar produktiv skog i området. Med tilsvarende tilvekst pr dekar har heile den foreslåtte utvidinga ein årleg tømmer tilvekst på ca 970 m3. Ståande volum kan vere så mykje som 50-60.000 m3. Det er utbygd eit omfattande driftsvegnett som dekker størstedelen av området. Det meste av arealet er såleis økonomisk

drivverdig. Verneplanen har difor stor negativ konsekvens for utnyttbare skogressursar i Tinn.

Jordbruksdrift:

På toppen av Mælslia, rett i overkant av eksisterande og foreslått utvida naturreservat, ligg Menkhus med 326 dekar fulldyrka jord pluss nødvendige lebelte og bygningar. Menkhus var tidlegare fellesbeite for mjølkeproduksjon og er no ein avgjerande viktig del av driftsgrunnlaget til garden Snegatun som er kommunens største storfekjøttproducent. Atkomsten til Menkhus er krevjande. Den tradisjonelle atkomsten er 7 km langs skogsbilvegen frå fylkesveg 364 ved Buverud. Tidlegare Menkhus beitelag hadde om lag 30 % ansvar for vedlikehaldet, resten låg på Statskog. Med Miljødirektoratet som ny eigar av nesten all skogen som soknar til vegen, har vedlikehaldet i seinare år vore skralt. Ikkjebruk av skog gjev dårleg med pengar til vegvedlikehald. Dette er ein alvorleg trussel mot bruken av jorda på Menkhus. Som reserveløysing har til tider vore nytta alternativ atkomst frå Håkådalen. Slik foreslått verneområdegrense er trekt, er deler av denne vegatkomsten inkludert i reservatet.

Frå verneplanarbeidet knytt til Bratterud skog i Hovin har vi bitter erfaring med vernemyndigheten si likegyldige haldning til bortfall av det økonomiske grunnlaget for vedlikehald av felles atkomstvegar. Med Miljødirektoratet som eigar og på sikt enda meir av skogen freda, må vi innsjå at atkomst til Menkhus langs tradisjonell rute nokså snart vil opphøyre. Da er atkomst frå Håkådalen einaste alternativ. Det inneber at 3 km eksisterande veg frå enden av Långemælsetvegen i Håkådalen til Menkhus må opprustast til fullverdig skogsbilveg klasse 3. Verneområdet må avgrensast konsekvent nedanfor desse vegane, jf. forslag i kartutsnitt der vegar er vist med blå strek og foreslått justert områdegrense med raud.

I tillegg må det kjøpast bruksrett til vegnettet i Håkådalen. Dette er kostnadar som må knytast direkte til vedtak av verneplanen og ikkje overlatast til erstatningsskjønnet der tredjepart blir skadelidande.

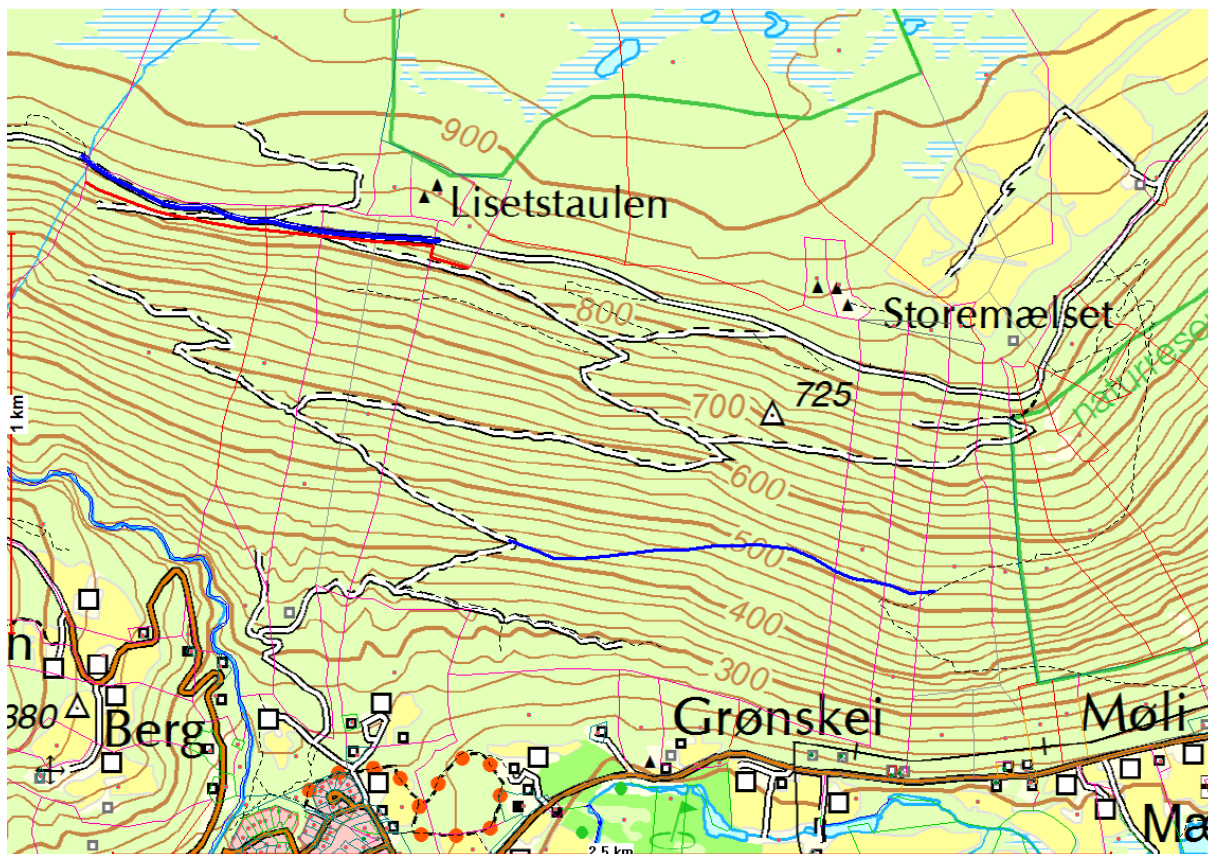
Bruk av naturreservatet til større arrangement:

Definisjonen på større arrangement, jf. § 3d, er om lag 30 deltakarar. Kvart år arrangerast sykkelrittet Helterittet (Telemarkshelten) med nokre hundre deltakarar som har ein del av løypetraseen langs vegane øvst i eller like utanfor foreslått verneområde, m.a. atkomstvegen til Menkhus. Den same traseen blir også nytta til maskinpreparering av den velrennomerte skiløypa Tinnløypa. Som tidlegare nemnt, foreslår vi at verneområdet avgrensast konsekvent nedanfor desse vegane, jf. forslag i kartutsnitt der vegar er vist med blå strek og foreslått justert områdegrense med raud.

Det kan også vere andre arrangement, t.d. organiserte vandringer langs merka kyrkjeveg mellom Atrå og Mæl som går gjennom verneområdet. Her kan det også vere meir enn 30 deltakarar. Vi ber om avklaring på om dette vil kunne påreknast tillate utan særskilt søknad til vernemyndigheten gong for gong.

Eksisterande stigar og vegar:

Vernekartet viser langt frå alle eksisterande stigar og traktorvegar. Spesielt viktig er det å få med vegen som er vist med tynn blå strek i nedre del av kartutsnittet og som knytter vegnettet frå Miland saman med kyrkjevegen.

.....

Direktoratet for mineralforvaltning (brev av 13.4.2021): Har bare innspel til området Vasstveitåsan, og denne omtala tas ikkje med i tilrådinga.

«Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmeisteren for Svalbard (DMF) viser til ovannemnde sak, datert 19. februar 2021. DMF er statens sentrale fagmyndigheit ved forvaltning og utnytting av mineralske ressursar, og skal bidra til størst mogleg samla verdiskaping basert på ein forsvarleg og berekraftig utvinning og foredling av mineraler. Vi forvaltar lov om erverv og utvinning av mineralske ressursar (minerallova), og har eit særleg ansvar for at mineralressursar blir teke omsyn til i saker etter naturmangfaldlova. Sentrale mål i mineralforvaltninga er å sikre tilgangen til mineralressursane i framtida og å hindre at viktige førekomstar blir bandlagt av arealbruk som utelukkar framtidig utnytting. Om saka Statsforvaltaren sender følgjande seks verneplanar om frivillig vern av skog på privat grunn ut på høyring og offentlig ettersyn: Bandaksliane og Lynglifjell (utviding) Bjørgefjell Dalåsen Heddedalane (utviding) Mælslia (utviding) Vasstveitåsan

...

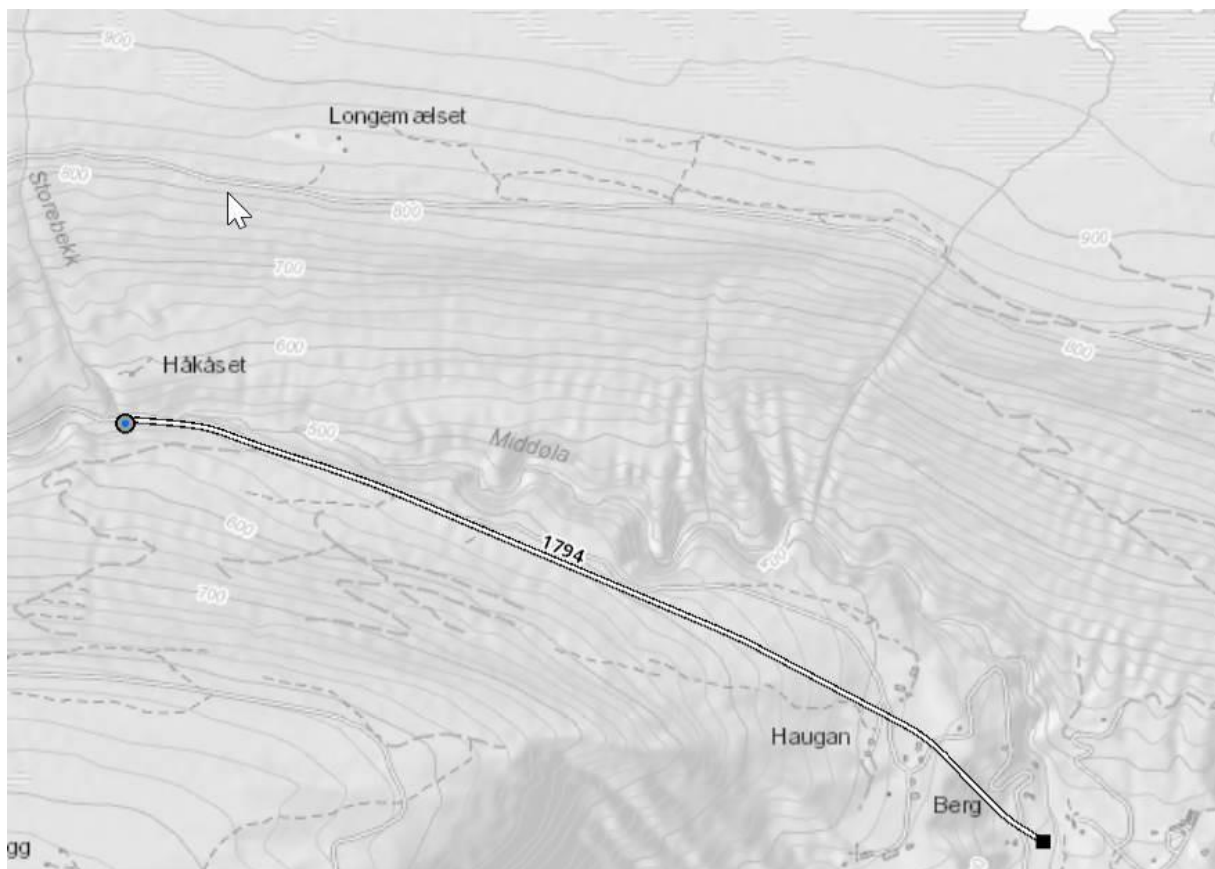
DMF ga ingen merknader til dei andre verneområda ved varsel om oppstart. Det har ikkje kome til nye registreringar av mineralske ressursar eller bergrettar i områda sidan dette. DMF har dermed ingen ytterlegere merknadar til høyringa av dei andre planane. For nærmare informasjon om minerallova med tilhøyrande forskrifter, sjå heimesida vår på www.dirmin.no. Her finn du og vår digitale kartløysning, som er eit nyttig verktøy for oppdatert informasjon om mineraluttak, bergrettar m.m., supplert med relevante kartdata frå andre etatar.»

Statskog (brev av 13.4):

«Viser til høring av verneplan for skog, utvidelse av Mælslia naturreservat i Tinn kommune. Statskog SF har rettigheter knyttet til fallerstatning i Middøla. Middøla er i dag bygd ut med tanke på kraftproduksjon, se her for nærmere beskrivelse og informasjon om utbyggingen: [Konsesjonssak - NVE](#)

Det er for Statskog sin del ønskelig at utvidelsen av vernet ikke legger restriksjoner på eventuell endring av minstevannføring/ utnyttelse av dette fallet. Vi foreslår derfor at grensene for utvidelse av Mælslia naturreservat ikke går helt ned til Middøla, men at vernegrensen trekkes 20 meter fra selve Middøla.

Vedlegger kart som viser rørgaten langs Middøla, hverken inntaksdam, rørgate eller kraftstasjon ligger innenfor det foreslåtte verneområdet

Statnett (brev av 14.4.2021): Statnett viser til høring av verneplan for områdene Bandaksliane og Lynglifjellet (utviding), Bjørgefjell, Dalåsen, Heddedalane (utviding), Mælslia (utviding) og Vassveitåsan. Statnett kjem kun med innspill til verneplanen for utvidelse av Bandaksliane og Lynglifjellet, og det tas ikke med i denne tilrådinga.

9.2 Statsforvalterens kommentarer til høringen og tilråding

Når det gjelder uttalelsen fra NVE, så er standard bestemmelser om kraftlinjer med i forskriften, samt tidligere innspill om «i og inntil verneområdet». Vi har satt Stannum AS som kopimottaker, dersom de skulle ha innspill til saken i forhold til nevnte oppgradering.

Tinn kommune viser til feil i skogdataene i tabell i høringsdokumentet. Det er brukt feil parametre ift. tilvekst og tallene er derfor som påpekt satt for lavt i tabellen. Skogdataene vil nå oppdateres ved takst med statens skogsakkyndig i forbindelse med erstatningsberegninger for området.

Vernegrensa er i tråd med kommunens innspill avgrenset nedenfor vei som markert i kommunens vedlagte kart, i tillegg er manglende traktorvei tatt inn i vernekartet. Organiserte arrangement med deltakere rundt eller over 30 personer, må vurderes særskilt i forhold til behov for dispensasjon/tillatelse, og det er mulig å gi flerårige tillatelser til arrangementer som ikke endrer seg i særlig grad fra år til år. Når det gjelder bruksrett til vegnettet i Håkådalen, må dette tas opp med Miljødirektoratet som grunneier.

Statskog ønsker at vernegrensa trekkes 20 meter inn fra Middøla, for sikre at vernet ikke vil legge restriksjoner på kraftproduksjon. I foreslåtte vernekart følger vernegrensa elvas vannkant og det er ment å samsvare med høyeste regulerte vannstand. Vernet vil dermed etter vår vurdering ikke legge restriksjoner for regulanten, men vi ber Miljødirektoratet vurdere dette nærmere om det likevel skulle være behov for en slik endring.

Øvrige uttalelser tas til etterretning.

Konklusjon

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark tilrår at eksisterende Mælslia naturreservat utvides, med verneforskrift og avgrensning som i høringsforslaget, med mindre endringer som nevnt. Se vedlagte verneforskrift og vernekart.

Vedlegg 1 *Endringer i kursiv*

Forslag til forskrift for Mælslia naturreservat, Tinn kommune, Vestfold og Telemark fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjonmed hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62. Fremmet av Klima- og miljødepartementet.

§ 1.(formål)

Formålet med naturreservatet er å verne et område som har særlig betydning for biologisk mangfold på grunn av store og artsrike områder med gammel skog på kalkrikt grunnfjell.

Området har særskilt naturvitenskapelig verdi som referanseområde for urterik barskog med betydelig innslag av død ved og mosaikkpreget blandingskog i mellomboreal og boreal sone. Området har forekomst av flere sjeldne arter av lav og vedboende sopp.

Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig urørt tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

§ 2.(geografisk avgrensning)

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr.: Tinn kommune: 107/4, 107/5, 108/1, 108/2, 108/5, 109/1, 109/4, 109/7, 109/8, 110/1, 110/4, 110/5, 111/1, 111/2, 111/3, 114/1, 114/4, 115/2, 115/3.

Naturreservatet dekker et totalareal på 4272 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart datert Klima- og miljødepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Tinn kommune, hos Statsforvalteren i Vestfold og Telemark, i Miljødirektoratet og i Klima og miljødepartementet.

§ 3.(vernebestemmelser)

I naturreservatet må ingen foreta seg noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

- a) Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp inkludert lav eller deler av disse fra reservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.
- b) Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Utsetting av dyr er forbudt.
- c) Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg, gjerder, eller andre varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utslipp av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling

er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.

d) Bruk av naturreservatet til større arrangementer er forbudt.

§ 4.(generelle unntak fra vernebestemmelsene)

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

- a) Sanking av bær og matsopp.
- b) Jakt og fangst i samsvar med gjeldende lovverk.
- c) Felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk.
- d) Beiting.
- e) Utsetting av saltsteiner.
- f) Forsiktig rydding av småbusker og kvist i forbindelse med storviltjakt.
- g) Bålbrenning med tørrkvist fra bakken eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
- h) Vedlikehold av eksisterende stier, traktorveier og bilvei, samt andre anlegg og innretninger, i samsvar med tilstanden på vernetidspunktet.
- i) Drift og vedlikehold, samt istandsetting ved akutt utfall på eksisterende energi- og kraftanlegg i og inntil verneområdet.
- j) Oppgradering eller fornyelse av kraftledninger for heving av spenningsnivå og økning av linjetverrsnittet, når tiltaket ikke skader verneverdiene angitt i verneformålet.

§ 5.(regulering av ferdsel)

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser om ferdsel:

- a) Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder landing og start med luftfartøy.
- b) Sykling, bruk av hest og kjerre samt ridning er forbudt utenom eksisterende stier, traktorveier og bilvei.

§ 6.(generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene)

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket gjelder ikke øvingskjøring.

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

- a) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøringen.
- b) Nødvendig uttransport av felt storvilt med lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.
- c) Motorferdsel på bilvei avmerka i vernekartet.
- d) Landing og start med Forsvarets luftfartøy.
- e) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med akutt utfall eller fare for akutt utfall på eksisterende energi- og kraftanlegg. Ved bruk av motorisert transport skal det i etterkant sendes melding til forvaltningsmyndigheten.

§ 7.(spesifiserte dispensasjonsbestemmelser)

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi dispensasjon til:

- a) Merking av eksisterende stier og traktorveier.
- b) Hogst av etablerte plantefelt.
- c) Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 d.
- d) Uttransport av felt elg og hjort med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.

- e) Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt.
- f) Oppsetting og vedlikehold av gjerder.
- g) Istandsetting og vedlikehold av kulturminner.
- h) Oppgradering og fornyelse av kraftledninger som ikke faller inn under § 4.
- i) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold, samt oppgradering og fornyelse av eksisterende kraftlinje.
- j) Holde kulturlandskapet i nærheten av eksisterende bebyggelse i hevd.
- k) Istandsetting av eksisterende bygninger ved brann eller naturskade.
- l) *Legging av slange i bakken for brønnvann til husmannsplass på gbnr. 115/2.*
- m) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter § 4 e, h og § 7 b, e, f, g, k og l.

§ 8.(generelle dispensasjonsbestemmelser)

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9.(skjøtsel)

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan iverksette tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstand som er formålet med vernet, jf. naturmangfoldloven § 47.

§ 10.(forvaltningsplan)

Det kan utarbeides forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning av naturreservatet. Forvaltningsplanen kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11.(forvaltningsmyndighet)

Miljødirektoratet fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 12.(ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 7. desember 2018, FOR-07-1832.

Kart over Mælslia naturreservat ligger som eget vedlegg.